Conferentie

Het EU-lidmaatschap van Turkije en de Koerdische kwestie
02 maart 2012, 13u30-14u30, Vlaams Parlement,
Antoon Van Dyck-zaal, Hertogsstraat, 6 – 1000 Brussel

Programma

13u30	Onthaal met koffie in de Antoon Van Dyck-zaal
14u00	Verwelkoming door Marc Hendrickx (Vlaams Parlementslid, N-VA) en Derwich M. Ferho, voorzitter Koerdisch Instituut te Brussel
14u15	Prof. Dr. Dirk Rochtus Een federaal Turkije als oplossing voor de Koerdische kwestie?
14u35	Dogan Özgüden, Verantwoordelijke uitgever Info-Türk “Rol van het leger in Turkse staat/Gevolgen voor Koerdische vraagstuk”
14u55	Ludo De Brabander, Vrede vzw "Turkije in de geostrategische context"
15u15	Pauze
15u30	Esat Canan, Parlementslid van BDP “Turkse Grondwet en de Koerdische kwestie, de eisen van het Koerdische volk voor een wettelijk statuut”
15u50	Marc Hendrickx, Vlaams Volksvertegenwoordiger (N-VA) "*Vlaanderen en de Koerden*: Welke rol kan het Vlaams Parlement en de Vlaamse beweging spelen ten aanzien van Turkije en de Koerden?"
16u05	Vragen, opmerkingen en antwoorden
16u30	Conclusie

Org.
Marc Hendrickx, Vlaams Volksvertegenwoordiger (N-VA)
Inschrijvingen: rik.verwaest@vlaamsparlement.be

i.s.m.

DE KOERDEN

TWEEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN HET KOERDISCH INSTITUUT | JAARGANG 12 | N°63 | JANUARI-FEBRUARI 2012

Belgie-Belgique
P.B.
1040 Brussel 4
1/4548

P308687

Zwakke oppositie en Assad nog stevig in het zadel, Ludo De Brabander p. 6

Eurazië, nieuwe zet van Moskou, George Spriet p. 8

Een brief van een ex-gouverneur en advocaat uit de gevangenis p. 10

Stop het bloedbad aangericht door de militairistische-islamitische macht p. 12

Afgiftekantoor Brussel 4

The European Organization of the Democratic Union Party

To the International Community

Despite many calls from the international community against the Syrian regime to stop the killings of innocent civilians, and to withdraw its troops from the cities, the regime is still determined to carry out its military campaign. This is leading the country into a civil war that might have serious repercussions for the region.

It is clear that the Syrian regime is losing its legitimacy of ruling the country and Syrians no longer accept it. Peaceful demonstrations have been taking place all over the country, which has further weakened the regime.

In circumstances like this where the regime is about to collapse, the Kurdish movement in Syria has worked and is working to identify and cement the rights of the Kurds. In this regard, the Kurds held an election with the participation of more than 250,000 Kurdish citizens. This election resulted in the establishment of the People's Council for Western Kurdistan, which includes representatives from various sects and ethnicities in Western Kurdistan. This step is essential for the implementation of the Democratic Union Party's [PYD] Democratic Self-Governing Project, which offers an alternative democratic solution to the Kurdish issue and a democratic model that can be implemented in Syria as a whole.

Therefore, we, the Syrian Kurdish in Diaspora in exile, welcome this historic step and declare that the People's Council in Western Kurdistan is the sole representative of our will – the Kurdish will. We also assure the public that we fully support the peaceful demonstrations that have been taking place in the past nine months in Western Kurdistan and Syria. These demonstrations provide an example of the public's will and determination in deciding their own future and destiny. Hence, we believe that the formation of the People's Council in Western Kurdistan and the Democratic Self-Governing Project are proactive steps and democratic models for the Syrian people to adopt and follow.

We ask all the democratic forces in Europe and the rest of the world to stand by and show their solidarity with the Syrian revolution in order to achieve its goals in the establishment of a pluralistic and democratic political system.

We also urge them to support the Kurdish people in their struggle for recognition of their rights including self-governance through creating the institutions of democratic civil society.

Verklaring van de Volksraad in West-Koerdistan

De oprichting van de Volksraad in West-Koerdistan, is een vitale stap naar een democratisch, vrij Syrië en de evolutie naar een democratisch zelfbestuur in West-Koerdistan. Na de succesvolle, vrije verkiezingen en een aantal constructieve discussies, gaf de Volksraad in West-Koerdistan de definitieve verklaring van de eerste conferentie uit, waarin staat: "in deze gevoelige fase in de geschiedenis van Syrië en Koerdistan, werd een conferentie gehouden door de Volksraad van West-Koerdistan op 16/12/2011 en werd bijgewoond door 335 van de 359 verkozen leden die het merendeel van de segmenten van de samenleving vertegenwoordigen: etnische groepen en religies uit verschillende gebieden in Syrië en West-Koerdistan naast een aantal gasten. "

De Conferentie besprak een aantal kwesties die van belang zijn voor zowel de Syrische als de Koerdische samenlevingen in deze historische fase. Het benadrukt ook dat de Arabische lente het faillissement van de nationalistische en autoritaire regimes en de geboorte van de democratie in de regio aankondigt. Een ander punt van discussie was de huidige situatie in Syrië en West-Koerdistan. De delegatie bood haar steun aan voor de volksbeweging die werd gevoerd de afgelopen 10 maanden, die een volksopstand tegen het totalitaire regime vertegenwoordigt en die de oprichting van een pluralistische democratie beoogt. De conferentie waarschuwde echter voor pogingen om de opstand te omzeilen en de stand van zaken te vervalsen om buitenlandse agenda's te dienen die verre van de echte belangen van de massa's staan.

De delegatie gelooft bovendien dat de repressieve acties van het chauvinistische Ba'ath regime van Syrië, waaronder marteling, moord op onschuldige demonstranten en het vasthouden van politieke dissidenten, en het voortdurende ontkennen van alle rechten van de Koerden, de weg zou vrijmaken voor buitenlandse interventie, wat een ramp zou betekenen voor het land. Bovendien zijn de deelnemers het erover eens dat de positie van sommige oppositiepartijen, die gericht zijn op het verkrijgen van macht zonder enige uitvoering van fundamentele wijzigingen in de institutionele structuur van zowel de staat als de Grondwet, de populaire revolutie, gericht op het opbouwen van een vrij en democratisch Syrië, zal teniet doen.

De deelnemers bespraken ook de verdeeldheid van de Syrische oppositiepartijen en veroordelen de positie van vele internationale en regionale partijen, vooral Turkije, dat probeert, met alle middelen, zijn eigen agenda en inzichten in het Syrische volk in het algemeen en op de Koerden in het bijzonder op te dringen. Daarom, in het licht van deze uitdagingen, benadrukten de deelnemers:

(1) het belang van het bereiken van een nationale formule gebaseerd op unitaire democratische beginselen voor de verschillende componenten van de Syrische samenleving, zonder uitsluiting of ontkenning,
(2) de verwerping van buitenlandse inmenging,
(3) afzien van geweld en sektarisme
en
(4) de preventie van een burgeroorlog.

Op vlak van de Koerdische kwestie in Syrië, onderstreept de conferentie de aanneming van een democratische oplossing gebaseerd op het opbouwen van een gemeenschappelijk democratisch vaderland, constitutionalisme en democratisch zelfbestuur voor het Koerdische volk in Syrië, hetgeen in zijn essentie, een uiterst geschikt model is voor het oplossen van de problemen in Syrië. Er werd waardering getoond voor de strijd voor de vrijheid door Koerden in gans Koerdistan en de kracht en de weerstand van de politieke gevangenen in Koerdistan en de mensen die gevangen gezet zijn door de Syrische staat.

Het charter van de Beweging voor een Democratische Samenleving van West-Koerdistan (TEV-DEM) werd samen met het charter van de Volksraad in West-Koerdistan goedgekeurd. De deelnemers kozen een permanent Comité samengesteld uit 63 mensen naast twee presidentiële officieren, het Uitvoerend Comité van de Beweging voor een Democratische Samenleving van West-Koerdistan (TEV-DEM), leden van het Opperste Volksgerechtshof (Supreme People's Court) en de Opperste Kiescommissie (Supreme Electoral Commission).

De resolutie van de conferentie:

1. Ondersteuning van de vreedzame, democratische volksbeweging die gericht is op een radicale verandering in de infrastructuur en instellingen van het politieke systeem.

2. Verwerpen van buitenlandse interventie.

3. Afzien van geweld en sektarisme.

4. Werken aan de eenwording van de standpunten van Koerdische politieke partijen, met inbegrip van de democratische jeugdorganisaties.

5. Voortzetten van alle inspanningen om de Syrische oppositiepartijen te verenigen en hun standpunten ten aanzien van een oplossing voor de huidige crisis in Syrië.

6. Lokale raden oprichten d.m.v. vrije en transparante verkiezingen als een essentiële stap naar het vrijmaken en verenigen van alle geledingen van de samenleving.

7. Blijven bouwen aan en ontwikkelen van democratische maatschappelijke instellingen zoals gezondheid, sport en culturele centra; politieke- en mensenrechten academies; scholen en onderwijscentra voor de verspreiding van het onderwijs in de moedertaal, d.w.z. het Koerdisch.

8. Ondersteunen en ontwikkelen van mediaorganisaties gericht op het voorlichten van de samenleving en het verspreiden van een democratische cultuur onder het volk.

9. Trouw blijven aan het principe van zelfverdediging. Dit is een wettelijk recht in overeenstemming met internationale conventies en verdragen over de mensenrechten als een middel om het Koerdische volk te beschermen.

10. Aandacht besteden aan de economische situatie en het instaan van zelfvoorziening. Dit kan gebeuren door ondersteuning van economische instellingen voor het volk en door het afrekenen met het hongerbeleid en de uitbuiting opgelegd door het regime.

11. Aanpakken en afschaffen van racisme en nationaal beleid van gedwongen assimilatie.

12. Herinvoeren van de oorspronkelijke namen van alle steden en dorpen in West-Koerdistan.

13. Bevorderen van een cultuur waarin men blijft strijden voor een vreedzaam, democratisch samenleven van alle etnische en religieuze groepen, en dat gebaseerd is op de grondwet.

14. Ontwikkelen en oprichten van organisaties en instellingen die de rechten van de vrouw bevorderen, gebaseerd op het principe "een vrije samenleving door de vrijheid van vrouwen."

15. Opbouwen en ontwikkelen van culturele en opleidingscentra voor jonge mensen om hen te kunnen sturen in zinvolle werkgelegenheid.

16. Organiseren en ondersteunen van studenten, omdat zij het meest dynamische segment in de maatschappij zijn die aanzienlijke wijzigingen kan teweegbrengen.

De Volksraad van West-Koerdistan

16 december 2011. Derik, Qamishly, Syrië.

Zwakke oppositie en Assad nog stevig in het zadel

Ludo De Brabander

In Syrië is het einde van de crisis nog lang niet in zicht. Hoewel het regime in toenemende mate internationaal geïsoleerd geraakt en de EU, de VS en de Arabische Liga elk een batterij sancties tegen het land hebben afgekondigd, lijkt het vooralsnog stevig in het zadel zitten. De oppositie is zwak en verdeeld.

President Bashir Assad is niet erg onder de indruk van de verhoogde internationale druk. De Syrische autoriteiten deden het jongste initiatief van de Arabische Liga om een einde te maken aan de politieke crisis af als een nieuwe poging van aanhoudende 'samenzwering' tegen hun land en noemen het 'flagrante inmenging' in interne aangelegenheden. Het plan van de Liga vraagt een dialoog tussen regime en oppositie, de creatie van een regering van nationale eenheid, de verkiezing van een grondwetgevende vergadering, een nieuwe grondwet, een referendum en tenslotte vrije verkiezingen. Op zich gaat het om normale legitieme zaken waar weinig valt tegen in te brengen. Het staat buiten kijf dat het regime in Damascus zeer autoritair is en een barslechte reputatie heeft op vlak van mensenrechten. Duizenden opposanten zitten achter de tralies en ondergaan in een aantal gevallen zwarte folteringen. Maar weinig landen binnen de Arabische Liga beschikken over de nodige autoriteit met hun pleidooien en initiatieven voor de democratisering van Syrië. Het getuigt dan ook van de nodige dosis hypocrisie dat juist de zeer ondemocratische golfstaten hun waarnemers uit het land terugtrokken.

Het aanhoudende protest noopte de Syrische leider om een 'alles omvattend hervormingsproces' te lanceren, met onder meer het opstellen van een nieuwe grondwet en vrije verkiezingen in de komende maanden. Zijn verklaring is wellicht in eerste instantie bedoeld om een deel van de bevolking aan zich te binden en de oppositie te verdelen, want in het verleden werden enkele schuchtere initiatieven tot democratisering na ze eerst te hebben getolereerd, weer de kop ingedrukt. Bovendien vindt de oppositie dat de huidige president en zijn entourage hoe dan ook moeten opstappen. President Assad doet elk protest dan weer af als 'terrorisme' en beweert dat politie en leger alleen maar geweld gebruiken als antwoord op gewapend geweld. En dus is er sprake van een patstelling die wel eens maanden kan aanhouden.

Om verschillende redenen zit het regime nog behoorlijk stevig in het zadel. Ten eerste kan het rekenen op de steun van een belangrijk deel van de bevolking. De machtsbasis wordt grotendeels gevormd op sectaire basis. Volgens sommige analisten bestaat het officierenkorps van het Syrische leger voor 80 procent uit Alawieten, met grote loyauteit en wil om te vechten. Elke familie binnen de Alawatische gemeenschap, waartoe ook de president behoort, heeft minstens een lid in het veiligheidsapparaat en is bovendien goed vertegenwoordigd in de verschillende echelons van het civiele bestuur. Samen met andere minderheidsgroepen, zoals Christenen en Druzen, vrezen ze de gevolgen van een soennitische machtsovername, lees de komst van een islamistisch georiënteerd staatsapparaat. Samen vormen ze goed een derde van de bevolking. Daar komen nog andere bevolkingsgroepen bij, namelijk zij die menen meer te verliezen te hebben dan te winnen bij een machtswissel zoals de soennitische economische elite en middenklasse. Dit maakt dat de bevolking zich behoorlijk verdeeld opstelt in deze crisis.

Een tweede reden is de verdeeldheid binnen de oppositie. Het belangrijkste oppositieplatform is de Syrische Nationale Raad, waarvan heel wat leden zich in de buitenlandse diaspora bevinden. Daarbinnen zitten zowel de islamisten (moslimbroeders) als de seculiere activisten van de lokale coördinatiecomités die de belangrijkste organisator zijn van de demonstraties in de diverse steden.

Hun politieke visie op de toekomst van Syrië is behoorlijk verschillend. Een andere breuklijn wordt gevormd door voor- en tegenstanders van een militaire machtsovername. Officieel verwerpt de Syrische Nationale Raad een militaire interventie. In een overeenkomst met het Nationale Coördinatiecomité voor Democratische Verandering, het andere oppositieplatform van 13 voornamelijk linksere groeperingen en onafhankelijken staat "de verwerping van elke buitenlandse militaire interventie die de soevereiniteit en onafhankelijkheid van het land aantast" en "De Arabische interventie wordt niet gezien als een buitenlandse interventie."(1) Achter deze dubbelzinnige formulering gaat diepe verdeeldheid over deze kwestie schuil, zowel binnen de Syrische Nationale Raad als tussen beide oppositiefora. Samir Nashar, een leider binnen de Syrische Nationale Raad, verklaarde kort na de totstandkoming van de overeenkomst dat een meerderheid van de leden van de Syrische Nationale Raad achter een militaire interventie staat.(2) Een politieke visietekst van de Lokale Coördinatiecomités, lid van de Syrische Nationale Raad, verwerpt daarentegen in duidelijke termen elke militarisering van de crisis. Abdel Azim, de leider van het Nationale Coördinatiecomité voor Democratische Verandering, stelde evenzeer dat een "Gemeenschappelijke politieke visie nodig is om een totale verandering te verzekeren in Syrië om te komen tot een vreedzame revolutie die de gevaren van een buitenlandse militaire interventie vermijdt". (3) De dubbelzinnigheid werd compleet na de ontmoeting van Burhan Ghalioun, de leider van de Syrische Nationale Raad, met het Vrije Syrische Leger, volgens diverse analisten meer een verzamelnaam voor diverse militaire milities dan een homogeen leger. Hoewel Ghalioun stelt dat de militaire acties van het Vrije Syrische Leger tot doel moeten hebben om de burgerbevolking te beschermen tegen het repressie-apparaat, is in de laatste weken gebleken dat er ook offensieve operaties en aanslagen worden uitgevoerd. Een bron van de Syrische Nationale Raad stelt dat de ontmoeting moet gezien worden als een poging om politiek controle te krijgen op het Vrije Syrische Leger. Het succes daarvan is verre van zeker.

De politieke zwakte van de oppositie is ook terug te vinden op militair vlak. Het Vrije Syrische Leger, dat in Turkije is opgericht onder het leiderschap van Ryadh Al-Asaad, is geen partij voor het goed bewapende Syrische leger. Door haar omvang, lichte bewapening en beperkingen op vlak van commando en controle, vormt dit oppositieleger (nog) geen echt gevaar voor het regime. Uit schrik voor een herhaling van het Libische scenario is de bevolking bovendien in het algemeen niet te vinden voor een militaire omverwerping van het Ba'athregime.

Tot slot is er – alle complottheorieën ten spijt - vooralsnog weinig animo voor een nieuw militair avontuur vanwege westerse machten. Een militaire interventie heeft meer nadelen dan voordelen. In een dergelijk scenario is de kans immers groot dat de westerse politieke controle op de gebeurtenissen in Syrië ontsnapt. In westerse kringen beseft men dat de bevolking nu al weinig sympathie toont voor de collaboratie tussen de oppositie en westerse militaire machten. Machtige westerse bondgenoten van Israël willen ten alle prijze vermijden dat Syrië een instabiel land en dus bedreiging vormt voor de zionistische staat die tenslotte de Syrische Golanhoogte bezet. Binnen de bevolking heerst er quasi een consensus dat deze Golanhoogte terug onder Syrische controle moet komen. Ook het feit dat er binnen de VN-Veiligheidsraad, met name Rusland, stevig verzet bestaat tegen elke militaire interventie, maakt dat president Asad niet meteen een buitenlandse omverwerping van zijn regime moet vrezen.

Professor Joshua Landis besluit op zijn Syrië-blog dat zolang het Syrische leiderschap eensgezind blijft, de oppositie verdeeld en buitenlandse machten zich niet al te sterk willen engageren, dit de overlevingskansen voor het regime verhoogt.(4)

Noten:
(1) http://www.al-akhbar.com/system/files/Mannaa_English.pdf
(2) http://www.tumblr.com/tagged/national-coordination-body-for-democratic-change-in-syria
(3) http://www.washingtontimes.com/news/2012/jan/2/opposition-leader-syrians-foreign-military-action/
(4) http://syriacomment.com/

Vrede, nr. 413 | januari februari 2012

Eurazië, nieuwe zet van Moskou

Georges Spriet

De CSTO is bij ons niet zo bekend. Deze Collective Security Treaty Organisation werd in 2002 opgericht en omvat vandaag Rusland, Armenië, Wit-Rusland, Kazachstan, Kirgizië, Tadzjikistan en Oezbekistan. Opvallend is de aankondiging na de CSTO-top van december 2011 dat Moskou een vetorecht zou krijgen over de buitenlandse militaire basissen in de CSTO-lidstaten.

CSTO als opvolger van een vroeger militair akkoord onder bepaalde leden van de het Gemenebest van Onafhankelijke Staten (GOS), is een militaire alliantie die in vergelijking met de geoliede mechanismes van de NAVO over een eerder beperkte slagkracht beschikt: er is een *CSTO rapid reaction force*, maar niemand weet echt hoe operationeel die (al) zou zijn. Rusland was de initiatiefnemer voor de GOS en voor de militaire samenwerking: wat Washington voor de NAVO is, is Moskou voor de CSTO.

Menig commentaarschrijver is het eens over de zwakke interne samenhang van de CSTO. Er wordt daarbij steeds gewezen op de binnenlandse moeilijkheden van bepaalde lidstaten met hierbij Kirgizië op kop; van Armenië wordt gezegd dat het alleen met zichzelf bezig is en geen inbreng heeft in een gemeenschappelijke veiligheidsstrategie. Tadzjikistan heeft de naam niet erg loyaal te zijn. De relaties tussen Moskou en Wit-Rusland zijn na verschillende prijsdisputen over het aardgas ook niet meer zo stevig, en Kazachstan zou steeds meer een eigen koers gaan varen. Oezbekistan trad tot de CSTO toe in 2006, maar het is duidelijk dat dit land de CSTO verhinderde om militair tussen te komen bij de Kirgizische crisis van 2010. Anderzijds loopt er sedert 2002 een strategisch partnership akkoord tussen Oezbekistan en de USA. Maar hier zijn de relaties ook aan het verkoelen.

Tijdens haar Azië rondreis van november vorig jaar gaf Hilary Clinton heel wat opmerkingen over de mensenrechtensituatie in Oezbekistan. Oezbekistan had zelf al eerder openlijk kritiek geuit op de Amerikaanse oorlogsstrategie in Afghanistan. Het feit dat de Oezbeekse president Islam Karimov toch persoonlijk aanwezig was op de CSTO top in Moskou moet wellicht ook in dit licht worden gezien.
Onder het principe van roterend CSTO voorzitterschap gaf Belarus de fakkel door aan Kazachstan. De Kazachse president Nazerbayev verklaarde na afloop dat deze top de interne cohesie van de alliantie sterk had verbeterd; in die mate zelfs dat er is afgesproken dat een land buiten de CSTO slechts militaire basissen op het grondgebied van de CSTO-lidstaten kan installeren na het akkoord van alle leden. Dit geeft alle leden, maar in de allereerste plaats het centrum van de alliantie met name Moskou, een vetorecht over buitenlandse militaire basissen bij de collega lidstaten.

Naar verluidt werd hierover een protocol getekend - dus nog geen volwaardig akkoord? – dat echter naliet de buitenlandse militaire aanwezigheid te definiëren. Deze regeling zou niet van toepassing zijn op de bestaande afspraken met westerse legers zoals het US transit centrum in Manas, Kirgizië, het Duitse luchtsteunpunt in Oezbekistan, en de Franse luchtmachtrechten in Tadzjikistan. De VS basis van Manas in Kirgizië werd opgericht kort na de terreuraanslagen in New York als logistieke steun voor de Amerikaanse militaire operaties in Afghanistan. In februari 2009 had het Kirgizische parlement al 's de sluiting van de basis gestemd na onenigheid over de 'huurprijs'. President Atembayev blijft herhalen dat hij het contract na 2014 niet meer zal verlengen omdat het niet bijdraagt tot de eigen veiligheid van de Kirgizische Republiek. "Manas is een burgerluchthaven en dat moet zo blijven in plaats van een mogelijk doelwit te worden van eventuele represailles", stelde hij onlangs.

Deze militaire steunpunten in de Centraal-Aziatische landen zijn van essentieel belang voor de bevoorrading van de westerse operaties in Afghanistan. De beslissing op de CSTO top over de buitenlandse militaire basissen zou ook geen invloed hebben op het NDN- netwerk voor Afghanistan. Inderdaad het opdrijven van het aantal Amerikaanse troepen in Afghanistan – de zogenaamde *surge* – ging gepaard met meer dan een verdubbeling van de behoefte aan niet-militaire bevoorrading. Daarom werd het *Northern Distribution Network* opgezet, een reeks commerciële logistieke regelingen die de Baltische en Kaspische havens met Afghanistan verbinden via Rusland, Centraal-Azië en de Kaukasus.

Nu de breuk tussen Pakistan en de VS steeds dieper lijkt te worden en de militaire bevoorrading door dit land is opgeschort na de 24 Pakistaanse doden bij een Amerikaanse drone-aanval op 26 november 2011, is het belang van de Centraal-Aziatische landen als logistieke lijn voor de troepen in Afghanistan enorm toegenomen. Rapporten wijzen op de ernstige stijging in de kosten nu ladingen uit de Pakistaanse havens moeten worden verscheept naar Indische havens om dan naar Afghanistan te worden gevlogen, of per trein noordwaarts te worden gebracht om via een van de NDN-routes ter bestemming te worden gebracht.

Deze beslissing van gezamenlijke toestemming voor buitenlandse militaire basissen in CSTO-lidstaten krijgt ook groter gewicht in het perspectief van eventuele Amerikaanse luchtaanvallen tegen Iran en vooral in het vooruitzicht van de terugtrekking van de westerse troepen uit Afghanistan in 2014. Er is namelijk ook sprake van een westerse herpositionering van militaire contingenten in Centraal-Azië. Een kopie van het 'weg-is-niet-weg' patroon uit het Irak dossier.
Dit moet dan nog gekoppeld aan de nieuwste strategieverschuiving in de USA waar men de militaire samenwerkingen in Azië als absolute topprioriteit gaat beschouwen als indamming van de Chinese invloed. Ten slotte kan deze beslissing Poetin helpen om de stemmen van de patriottische vleugel in de Russische samenleving voor zich te garanderen bij de aankomende presidentsverkiezingen.

Indien dit nieuwe 'CSTO-protocol' effectief zou worden nageleefd betekent het zonder meer een versterking van de Russische invloed in de regio, en een stevige zet tegenover de nieuwe strategische accenten van het Pentagon.

(Uitpers nr. 139, 13de jg., februari 2012)

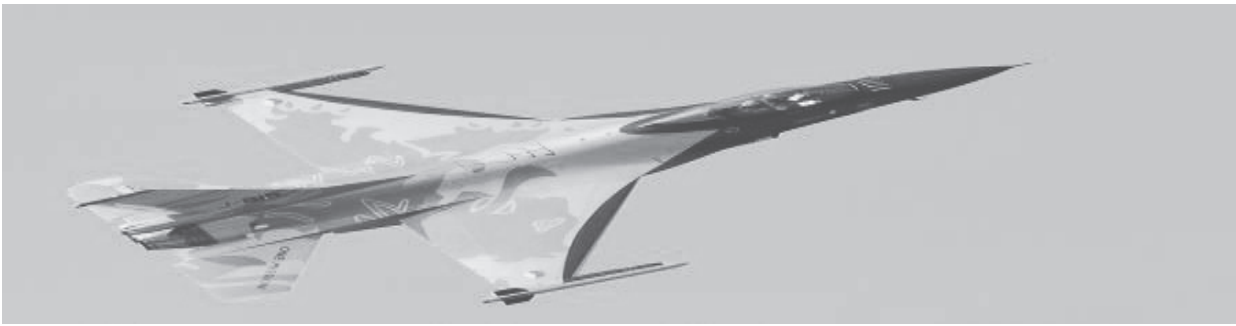

Een brief van een ex-parlementair en advocaat uit de gevangenis:

De dageraad door de tralies zien

Mahmut ALINAK, F type gevangenis van Kandira (Turkije)

Ik wil mijn brief beginnen met wat voor mij goed nieuws lijkt. Ik heb vernomen dat ik de oudste politiek gevangene ben in de gevangenis van Kandira. Ik had het gevoel dat ik het grote lot had gewonnen. De oude man die ik nu ben was ooit een jonge advocaat die protesteerde tegen het regime en in de gevangenis belande bij mannen die zo oud waren als zijn vader. Nu zit ik vast bij mensen die mijn zoon, dochter en zelfs kleinkind zouden kunnen zijn. Wie anders maakt er zo'n boeiende ervaring mee?

In een ander leven en situatie was het misschien heel anders verlopen.

Mijn levensverhaal begint op de dag dat mijn liefste moeder mij het leven schonk op een koude herfstavond in een stal. In de schijn van een olielamp is mijn zoektocht begonnen. Ik was voorbestemd om in de wervelstorm van het leven een strijd te voeren, of als een blad te zijn die in de herfst van de boom valt en zal rotten in de grond. Vandaag nog zie ik mijn leven in het arme dorp waar we water uit de vuile beek dronken, waar kinderen met harde hand werden opgevoed. Daar is het bewustzijn voor gerechtigheid in mij gegroeid. Vanaf dat moment is dat mijn missie geweest. Om op te komen voor de zwakkeren en de onderdrukten.

Ik liet me vanaf die dag leiden door gerechtheid en heb volgens die principes gehandeld. Op die dag is het kind in mij echter dood gegaan. Als het kind in je dood is, ben je zelf ook dood. Ik had als volksvertegenwoordiger een rijk leven geleid kunnen hebben met een groot huis, bedienden die al mijn wensen zouden vervullen en rijke vrienden en jullie hadden dan veel geld kunnen erven als ik dood was. Maar lieve mensen, ik heb gekozen voor dit leven. Het rijke leven interesseerde me niet. Het idee dat er zoveel arme mensen waren die amper eten hadden na lang en hard werken vervulde me met pijn. Tot het einde van mijn studies in het lyceum had ik geen overjas. In het ijskoude Kars was ik verkleumd als ik van school naar mijn studentenhome ging. Ondertussen is er 45 jaar overgegaan, maar er is niets veranderd. Vandaag nog gaan de leerlingen van de lagere school uit de dorpen van Kars zonder overjas naar school, de koude slaat in hun lijf en leden en hun fragiele lichamen en geesten zijn verkleumt.

Liefste mensen, jullie opa is geen bruut die plezier heeft als er kinderen honger of koud lijden. In tegendeel, het leven is vol met rijkdom, maar het is ook zo kort als de afstand tussen de bergen en de tralies. Mijn geliefden, ik verneem dat jullie weten waarom jullie opa in de gevangenis zit. Ik heb gezegd dat ik niet wilde dat

kinderen zouden doodgaan en in de gevangenis zouden belanden. Ik heb gezegd dat ik wilde dat mijn engelen met hoop zouden leven en niet met angst in hun ogen zouden leven. Tijd is getuigen van het feit dat mensen die het opnamen voor kinderen om hen een hoopvol leven te geven, werden bestempeld als terrorist. Zonder onderscheid van Turk, Koerd of Circassiër. Want de overheid wilde niet dat de strijd waarbij het bloed van tienduizenden jongeren in de donkere aarde is gevloeid zou stoppen. Neen, ze willen dat jongeren zouden stelen en ijveren om miljardairs te worden.

Ik ben de strijd aangegaan tegen deze bloeddorstige vampiers. Ik heb het volk opgeroepen om een halt toe te roepen tegen al het bloedvergieten van onze kinderen. Maar mijn oproep heeft de AKP wakker gemaakt.

"Jij bent een soort Gandi en jou volksverzet heeft vele leden van de AKP verontrust. Toen je Emre Uslu als doelwit hebt genomen hebben ze je in de gevangenis gegooid" werd me gezegd. Toen ik dit hoorde sloeg mijn hart over van geluk. Ik had de in maatpakken geklede Khomeyni's kwaad gemaakt. Mijn leven in de gevangenis was niet voor niets geweest en had een betekenis gekregen. Ik ben gelukkig dat ik, jullie grootvader een deel mag uitmaken van de geschiedenis. Elke dag word ik wakker met een gevoel van vreugde en haal ik energie en moed uit het feit dat het niet voor niets is geweest.

Mijn liefste nakomelingen,

Sta het toe dat jullie opa een beetje onnozel doet, maar het feit dat ik de Khomeyni's heb kunnen opjagen door mijn volksopstand doet mij al deugd. Als deze echter niet verder gezet wordt door het volk, zal al deze moeite wegwaaien als een zandkasteel door een lichte bries.

De angst die ze gekregen hebben zullen ze in de rechtbanken in mijn gezicht gooien, maar dan zullen ze op heterdaad betrapt worden. Dan zal iedereen hun ware gelaat zien. De opgeslotenen zullen door hun daden geschiedenis schrijven. De waarheid zal in zijn volle glorie verschijnen en zal als nalatenschap doorgeven worden naar de volgende generatie. Alleen al door deze kennis heb ik gemoedsrust kunnen verkrijgen en aanvaard ik het leven in gevangenschap. De ketens rond mijn polsen beschouw ik als medailles. Om in vrijheid te kunnen leven was het nodig om dit te ondergaan. Vrijheid is als een meisje die aan de besneeuwde bergen staat te wachten op de terugkomst van haar lief.

Liefste vogels in het hof van Eden,

Wees niet bezorgd om mij, jullie opa is opgenomen in de warme schoot van tijd en ik ben niet ver weg, ik ben altijd en overal bij jullie. Ik ben aanwezig in jullie gesprekken en in het licht die jullie verspreiden. Af en toe vraag ik me wel eens af of iemand achter mij heeft gevraagd. Automatisch gaat dan mijn hand naar mijn broekzak waar de telefoon ooit was, als ik dan voel dat er geen telefoon is besef dat ik in de gevangenis zit. Maar jullie opa kan ook wennen aan een leven zonder telefoon, hier worden immers de telefoons afgeluisterd. Ze mogen ze houden. Maak je geen zorgen om mij, elke dag in de gevangenis wordt ik sterker en put ik moed uit het feit dat geen enkele roestige keten mijn vrije gedachten kan ketenen. Mijn romans; De Kruisiging van Tijd; Zonneland en Vuur van Siro zetten hun weg verder. Mijn laatste roman, De Honden van de Republiek, die ik in april wilde uitgeven is half afgemaakt na mijn komst in de gevangenis. Omdat ik geen computer heb, ben ik echter genoodzaakt om verder te schrijven met een pen. Hoe mijn leven hier zal verder verlopen, zal ik jullie later uitvoerig beschrijven.

O, voordat ik het vergeet, in de pers is er in de laatste maanden uitvoerig geschreven over de assimilatiepolitiek van de huidige regering en de Koerdische volkspolitiek. Er wordt beweert dat er vijfduizend burgers zijn opgepakt. Wat ik nu opmerk en vastgesteld heb is dat de vertegenwoordigers van die burgers in stilte gehuld zijn, net alsof er niets gebeurd is. Weer een regel voor in mijn geschiedenisboek. Dit is voorlopig alles wat ik wil meedelen. Ik wens jullie geluk en stuur jullie warme groeten van achter de tralies.

Stop het bloedbad aangericht door de militaristische-islamitische macht in Turkije

Genoeg is genoeg.

Genoeg met de manipulatie en conspiratie van de militaire-islamitische macht die, terwijl ze de les blijft spellen aan de Arabische landen, zonder stoppen de kinderen van de oudste beschavingen in Mesopotamië blijft uitmoorden!

Na de Armeniërs en de Assyriers, een eeuw geleden, blijft Ankara de Koerden vervolgen.

35 Koerdische burgers zijn woensdagavond vermoord aan de turks-irakese grens door luchtaanvallen van het Turkse leger in Uludere.

"Ze hebben ons vrijwillig afgeslacht. Waarom is al dit bloed vergoten? Ze zijn ons een antwoord verschuldigd". Met de tranen in de ogen, weigert Kitan Encu zijn opstand te verbergen. Hij verloor 11 familieleden tijdens de bombardementen georkestreerd door het Turkse leger, dichtbij zijn Koerdisch dorp.

Selahattin Demirtas, co-president van de BDP Partij voor Democratische Maatschappij), de voornaamste pro-koerdische partij in Turkije, spreekt van een afslachting. Hij verzekert dat alle slachtoffers burgers waren.

Genoeg is genoeg.

Het gaat niet om een simpele vergissing. Dit is een nieuwe reeks bloeddorstige operatie door de islamitische leider Tayyip Erdogan en zijn generaals in de National Veiligheidsraad.

Onder dit nieuwe militaire-islamitische regime, zullen duizenden Koerdische leiders, honderden journalisten en advocaten het nieuwe jaar achter tralies vieren, simpelweg omdat ze voor de rechten en vrijheden van het Koerdische volk opkwamen, voor de nationale en religieuze minderheden van Anatolië maar ook minderheden uit Europa waaronder België.

Intellectuelen, schrijvers, briljante redacteuren worden momenteel vastgehouden in Turkse gevangenissen.

In plaats van een wetsontwerp voor de bestraffing van de ontkenning van de genocide zoals in Frankrijk goed te keuren, bevestigen alle Turkse politieke partijen hun schandelijke verzet tegen de erkenning van de Armeense genocide in 1915.

Het merendeel van de Turkse media, die onder controle staat van het system, blijven tegenstanders van verraad aan het vaderland en de Turks-islamitische suprematie beschuldigen, dit alles terwijl ze de schendingen van de mensenrechten blijven negeren.

Genoeg is genoeg.
De langdurig aanhoudende misdaden belemmeren de militaire-islamitische macht niet om lessen in democratie te geven aan Syrië, democratische hervormingen te eisen en vragen een einde te maken aan de repressie.

Genoeg met de hypocrisie van de leiders van de westerse mogendheden die zwijgen over de gruwelijke misdaden die herhaaldelijk gepleegd worden door het leger, de politie. Genoeg met de rechtvaardiging van hun geopolitieke en strategische bondgenoot die ze als model voor miljoenen onderdrukten uit het Midden-Oosten in Noord-Afrika opleggen.
De westerse media blijft gehuld in stilzwijgen als het gaat over de eeuwigdurende misdaden van deze bloeddorstige macht of ze vermelden ze slechts in een paar regels als eenvoudige feiten.
Genoeg is genoeg.
Er moet een einde komen aan dit schouwspel en er moet onmiddellijk gereageerd worden op de misdaden van de militaire-islamitische macht.
Als politieke migrantenorganisaties afkomstig uit Turkije, roepen we de leiders en de Belgische en Europese media op niet langer medeplichtigen van Ankara te blijven en een stevige positieve in te nemen in alle gouvernementele en parlementaire instanties tegen de wreedheden en schendingen van de mensenrechten die in dit land gepleegd worden en dat kandidaat-lidstaat is van Europese Unie.

(*Assyrisch Instituut van België, Koerdisch Instituut te Brussel, Stichting Info-Türk, Vereniging van democratische Armeniërs in België)*

De Turkse staat is bezig met een politieke genocide

De verkozenen van BDP (Partij voor een Democratische Maatschappij) bevinden zich in volgende gevangenissen:

KCK - Proces te Diyarbakir

1. Ramazan Uysal (Burgemeester van Sirnak) : Diyarbakır D Tipi Cezaevi
2. Ahmet Ertak (Voormalige Burgemeester van Sirnak) : Diyarbakır D Tipi Cezaevi
3. Aydın Budak (Burgemeester van Cizre) : Diyarbakır E Tipi Cezaevi
4. Nejdet Atalay (Burgemeester van Batman) : Diyarbakır D Tipi Cezaevi
5. Hüseyin Kalkan (Voormaige Burgemeester van Batman) : Diyarbakır D Tipi Cezaevi
6. Temer Tanrıkolu (Lid gemeenteraad van Sirnak) : Diyarbakır D Tipi Cezaevi
7. Zülküf Karatekin (Burgemeester van Diyarbakır Kayapınar): Diyarbakır D Tipi Cezaevi
8. Bahri Çeken (Lid gemeenteraad van Diyarbakır Sur) : Diyarbakır D Tipi Cezaevi
9. Ali Şimşek (Vice-Burgemeester van Diyarbakir) : Diyarbakır D Tipi Cezaevi
10. Fırat Anlı (Voormalige Burgemeester van Yenisehir) : Diyarbakır D Tipi Cezaevi
11. Nadir Bingöl (Voormalige Burgemeester van Ergani) : Diyarbakır D Tipi Cezaevi
12. Ethem Şahin (Burgemeester van Urfa Suruç) : Diyarbakır D Tipi Cezaevi
13. Ferhan Türk (Burgemeester van Mardin Kızıltepe) : Diyarbakır D Tipi Cezaevi
14. Emrullah Cin (Voormalige Burgemeester van Eski Urfa Viranşehir) : Diyarbakır D Tipi Cezaevi
15. Leyla Güven (Burgemeester van Urfa Viranşehir) : Diyarbakır E Tipi Cezaevi
16. Gülcihan Şimşek (Voormalige Burgemeester van Van Bostaniçi) : Diyarbakır E Tipi Cezaevi
17. Hüseyin Bayrak (Lid gemeenteraad van Diyarbakır Büyükşehir) : Diyarbakır D Tipi Cezaevi
18. Hacı Erdemir (Vice-burgemester Diyarbakır Bağlar) : Diyarbakır D Tipi Cezaevi
19. Heval Erdemli (Lid gemeenteraad van Batman) : Diyarbakır E Tipi Cezaevi
20. Sebahattin Dinç (Vice-burgemeester Diyarbakır Kayapınar) : Diyarbakır D Tipi Cezaevi
21. Abdullah Akengin (Voormalige Burgemeester van Diyarbakır Dicle) : Diyarbakır D Tipi Cezaevi
22. Kazım Kurt (Voormalige Burgemeester van Hakkâri) : Diyarbakır D Tipi Cezaevi
23. Şeyhmus Bayhan (Lid gemeenteraad van Diyarbakir) : Diyarbakır D Tipi Cezaevi
24. Yaşar Sarı (Lid gemeenteraad van Diyarbakir) : Diyarbakır D Tipi Cezaevi

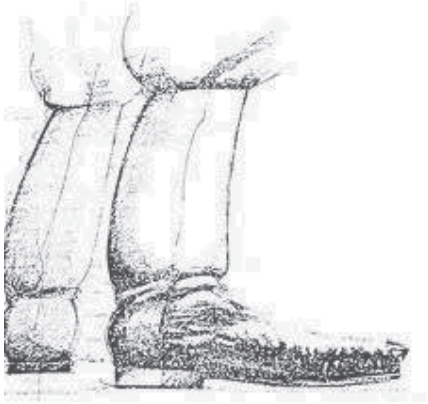

25. Mustafa Ocaklık (Lid gemeenteraad van Diyarbakır Büyükşehir) : Diyarbakır D Tipi Cezaevi
26. Alican Önlü (Vice-burgemeester van Tunceli Belediye) : Diyarbakır D Tipi Cezaevi
27. Senanik Öner (Vice Burgemeester van Mardin Kızıltepe) : Diyarbakır D Tipi Cezaevi

28. Mehmet Nuri Güneş (Burgemeester van Iğdır) : Erzurum H Tipi Cezaevi (**8 jaar 9 maanden gevangenisstraf**)
29. Mecit Baştaş (Lid gemeenteraad van Igdir) : Erzurum H Tipi Cezaevi (**45 jaar gevangenisstraf**)
30. Nusret Aras (Burgemeester van Iğdır Hoşhaber) : Erzurum H Tipi Cezaevi (**10 gevangenisstraf**)
31. Resul Sadak (Burgemeester van Şırnak İdil) : Diyarbakır D Tipi Cezaevi
32. Emin Toğurlu (Burgemeester van Şırnak Silopi) : Diyarbakır D Tipi Cezaevi
33. Abdürrezzak Yıldız (Burgemeester van Şırnak Balveren)
34. Çağlar Demirel (Burgemeester van Mardin Derik) : Diyarbakır E Tipi Cezaevi
35. Lezgin Bingöl (Burgemeester van Bitlis Kolludere)
36. İhsan Güler (Burgemeester van Van Başkale)
37. Kadir Kunur (Vice-burgemeester van Şırnak Silopi)
38. Hanım Onur (Vice-burgemeester van Cizre)
39. Nedim Işık (Vice-burgemeester van Bitlis Tavan)
40. Ayhan Doğan (Vice-burgemeester van Mardin Nusaybin)
41. Derya Tamriş (Vice-burgemeester van Diyarbakır Bağlar)
42. Faruk Ürgen (Vice-burgemeester van Şırnak Belediye)
43. Fuat Ediş (Lid gemeenteraad van Hakkari)
44. İbrahim Akyol (Lid gemeenteraad van Mersin)
45. Mahsun Bilgiç (Lid gemeenteraad van Sirnak)
46. Fadıl Akti (Provincieraadslid)
47. M. Tahir Adal (Provincieraadslid van Mardin)
48. Ayşe Şimdi (Provincieraadslid van Mardin)
49. Reşit Teymur (Provincieraadslid van Siirt)
50. Abdullah Şaran (Lid gemeenteraad van Sirnak)
51. Sabri Ürkmez (Lid gemeenteraad van Sirnak)
52. Abdülaziz Bilgi (Lid gemeenteraad van Sirnak)
53. Aydın Pusat (Lid gemeenteraad van Sirnak)
54. Maruf İke (Lid gemeenteraad van Mardin Sirnak)
55. Enis Külter (Lid gemeenteraad van Mardin Sirnak)
56. Cemil Yorgun (Lid gemeenteraad van Mardin Sirnak)
57. Ayşe İrmez (Lid gemeenteraad van Mardin Sirnak)
58. Osman Akkoyun (Lid gemeenteraad van Mardin Kızıltepe)
59. Hamit Turan (Lid gemeenteraad Mardin Kızıltepe)
60. Adil Başaran (Lid gemeenteraad Mardin Kızıltepe)
61. Tamer Tanrıkulu (Lid gemeenteraad Şırnak Silopi)
62. Abdülaziz Tanrıkulu (Lid gemeenteraad Şırnak Silopi)
63. Hüsnü Babat (Lid gemeenteraad Şırnak İdil)
64. İsa Yağbasan (Lid gemeenteraad Şırnak İdil)
65. M. Salih Geçgel (Lid gemeenteraad Şırnak İdil)

Verkozen Parlementsleden in de Turkse gevangenissen:

1- Mehmet Hatip Dicle (Diyarbakır) : Diyarbakır D Tipi Cezaevi
2- Kemal Aktaş (Van): Diyarbakır D Tipi Cezaevi
3- İbrahim Ayhan (Urfa): Diyarbakır E Tipi Cezaevi
4- Faysal Sarıyıldız (Şırnak) : Mardin E Tipi Kapalı Cezaevi
5- Selma Irmak (Şırnak) : Diyarbakır E Tipi Cezaevi
6- Gülseren Yıldırım (Mardin) : Mardin E Tipi Kapalı Cezaevi

Journalisten in de Turkse gevangenissen

1- Abdulcabbar Karabeğ, Azadiya Welat Gazetesi Mersin Temsilcisi, Hatay Kapalı Cezaevi
2- Abdullah Çetin, DİHA Kurtalan Muhabiri, Diyarbakır D Tipi Cezaevi
3- Ahmet Akyol, DİHA Adana Muhabiri, Ceyhan M Tipi Kapalı Cezaevi, Adana
4- Ahmet Birsin, Gün TV Genel Yayın Koordinatörü, Diyarbakır D Tipi Cezaevi
5- Ahmet Şık, Gazeteci-Yazar, Silivri 2 Nolu L Tipi Cezaevi
6- Ali Buluş, DİHA Mersin Muhabiri, Karaman-Ermenek M Tipi Cezaevi
7- Ali Çat, Azadiya Welat Gazetesi Mersin Çalışanı, İskenderun E Tipi Kapalı Cezaevi
8- Ali Konar, Azadiya Welat Gazetesi Elazığ Temsilcisi, Malatya E Tipi Cezaevi
9- Aydın Yıldız, DİHA Mersin Muhabiri, Gaziantep H Tipi Cezaevi
10- Ayşe Oyman, Özgür Gündem Gazetesi Editörü, Bakırköy Kadın Kapalı Cezaevi
11- Baha Okar, Bilim ve Gelecek Dergisi Editörü, Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Cezaevi
12- Barış Pehlivan, Odatv İnternet Sitesi Genel Yayın Yönetmeni, Silivri 1 Nolu L Tipi Cezaevi
13- Barış Terkoğlu, Odatv İnternet Sitesi Haber Müdürü, Silivri 1 Nolu L Tipi Cezaevi
14- Bayram Namaz, Atılım Gazetesi Yazarı, Edirne 1 Nolu F Tipi Cezaevi
15- Bayram Parlak, Gündem Gazetesi Mersin Temsilcisi, Karaman-Ermenek M Tipi Cezaevi
16- Bedri Adanır, Aram Yayınları Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni, Kürtçe Hawar Gazetesi Yazı İşleri Müdürü, Diyarbakır D Tipi Cezaevi
17- Behdin Tunç, DİHA Şırnak Muhabiri, Diyarbakır D Tipi Cezaevi
18- Cengiz Kapmaz, Özgür Gündem Gazetesi Yazarı, Kandıra F Tipi Cezaevi
19- Cihan Deniz Zarakolu, Belge Yayınları Editörü ve Çevirmeni, Edirne F Tipi Cezaevi
20- Cihan Gün, Yürüyüş Dergisi çalışanı, Sincan 1 Nolu F Tipi Cezaevi, ANKARA
21- Coşkun Musluk, Odatv İnternet Sitesi Yazarı, Silivri L Tipi Cezaevi
22- Çağdaş Kaplan, DİHA İstanbul Muhabiri, Kandıra F Tipi Cezaevi
23- Çağdaş Ulus, Vatan Gazetesi İstanbul Muhabiri, Kandıra F Tipi Cezaevi
24- Davut Uçar, Etik Ajans Müdürü, Kandıra F Tipi Cezaevi
25- Deniz Kılıç, Azadiya Welat Gazetesi Batman Temsilcisi, Batman M Tipi Kapalı Cezaevi
26- Dılşa Ercan, Azadiya Welat Gazetesi Mersin Çalışanı, Adana Karataş Kadın Kapalı Cezaevi
27- Dilek Demirel, Gazeteci, Özgür Gündem Eski Çalışanı, Bakırköy Kadın Kapalı Cezaevi
28- Dilek Keskin, Atılım Gazetesi Muhabiri, Karataş Kadın Kapalı Cezaevi, ADANA
29- Doğan Can Baran, Odak Dergisi Yazarı, Kandıra F Tipi Cezaevi
30- Doğan Yurdakul, Odatv İnternet Sitesi Yazarı, Silivri L Tipi Cezaevi
31- Erdal Süsem, Eylül Dergisi Editörü, Edirne F Tipi Cezaevi
32- Erdoğan Altan, DİHA Batman Muhabiri, Batman M Tipi Cezaevi
33- Erol Zavar, Odak Dergisi Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü, Şair, Sincan 1 Nolu F Tipi Cezaevi, ANKARA
34- Fatma Koçak, DİHA Yazı İşleri Müdürü, Bakırköy Kadın Kapalı Cezaevi
35- Faysal Tunç, DİHA Şırnak Muhabiri, Diyarbakır D Tipi Cezaevi
36- Feyyaz Deniz, DİHA Ankara Muhabiri, Bolu Cezaevi
37- Füsun Erdoğan, Özgür Radyo Eski Genel Yayın Koordinatörü, Kandıra 2 Nolu T Tipi Cezaevi, KOCAELİ
38- Hakan Soytemiz, Red ve Enternasyonal Dergilerinin Yazarı, Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Cezaevi
39- Halit Güdenoğlu, Yürüyüş Dergisi Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü, Sincan 1 Nolu F Tipi Cezaevi, ANKARA
40- Hamdiye Çiftçi, DİHA, Bitlis E Tipi Kapalı Cezaevi
41- Hatice Duman, Atılım Gazetesi Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü, Gebze M Tipi Cezaevi, Gebze/KOCAELİ
42- Hüseyin Deniz, Gazeteci, Özgür Gündem Eski Çalışanı, Kandıra F Tipi Cezaevi
43- İhsan Sinmiş, Azadiya Welat Gazetesi Çalışanı, Adana F Tipi Cezaevi
44- İsmail Yıldız, DİHA, Kandıra F Tipi Cezaevi
45- Kaan Ünsal, Yürüyüş Dergisi çalışanı, Sincan 1 Nolu F Tipi Cezaevi, ANKARA
46- Kadri Kaya, DİHA, Batman M Tipi Kapalı Cezaevi
47- Kazım Şeker, Özgür Gündem Gazetesi Editörü, Kandıra 2 Nolu F Tipi Cezaevi

48- Kenan Karavil, Radyo Dünya, Adana Kürkçüler F Tipi Cezaevi
49- Kenan Kırkaya, DİHA, Kandıra F Tipi Cezaevi
50- Mazlum Özdemir, DİHA Diyarbakır Muhabiri, Kandıra F Tipi Cezaevi
51- Mehmet Emin Yıldırım, Azadiya Welat Gazetesi , Kandıra F Tipi Cezaevi
52- Mehmet Güneş, Türkiye Gerçeği Dergisi Yazarı, Tekirdağ 2 Nolu F Tipi Cezaevi
53- Mehmet Karaaslan, DİHA Mersin Muhabiri, Karaman-Ermenek M Tipi Cezaevi
54- Mehmet Karabaş, Batman Postası Yazarı, Batman M Tipi Kapalı Cezaevi
55- Mehmet Yeşiltepe, Devrimci Hareket Dergisi Çalışanı, Gazeteci-Yazar, Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Cezaevi
56- Murat İlhan, Azadiya Welat Gazetesi Diyarbakır Çalışanı, Diyarbakır D Tipi Cezaevi
57- Musa Kurt, Kamu Emekçileri Cephesi Dergisi Yazı İşleri Müdürü, Sincan 1 Nolu F Tipi Cezaevi, ANKARA
58- Mustafa Gök, Ekmek ve Adalet Dergisi Ankara Temsilcisi, Sincan 1 Nolu F Tipi Cezaevi, ANKARA
59- Müyesser Yıldız, Odatv İnternet Sitesi Yazarı, Silivri L Tipi Cezaevi
60- Naciye Yavuz, Yürüyüş Dergisi Muhabiri, Ankara Kadın Kapalı Cezaevi
61- Nahide Ermiş, Özgür Halk Dergisi ve Demokratik Modernite Dergisi, Bakırköy Kadın Kapalı Cezaevi
62- Nedim Şener, Milliyet Gazetesi, Silivri 2 Nolu Kapalı L Tipi Cezaevi
63- Nevin Erdemir, Özgür Gündem Gazetesi, Bakırköy Kadın Kapalı Cezaevi
64- Nilgün Yıldız, DİHA Mardin, Bakırköy Kadın Kapalı Cezaevi
65- Nurettin Fırat, Özgür Gündem Gazetesi, Kandıra F Tipi Cezaevi
66- Nuri Yeşil, Azadiya Welat Gazetesi, Malatya E Tipi Cezaevi
67- Oktay Candemir, Gazeteci, DİHA, Kandıra F Tipi Cezaevi
68- Ozan Kılınç, Azadiya Welat, Diyarbakır D Tipi Cezaevi
69- Ömer Çelik, DİHA İstanbul Muhabiri, Kandıra F Tipi Cezaevi
70- Ömer Çiftçi, Demokratik Modernite Dergisi İmtiyaz Sahibi, Kandıra F Tipi Cezaevi
71- Pervin Yerlikaya, DİHA İstanbul Muhabiri, Bakırköy Kadın Kapalı Cezaevi
72- Ragıp Zarakolu, Gazeteci-Yazar, Belge Yayınları Sahibi ve Yayın Yönetmeni, Türkiye Yayıncılar Birliği Yayımlama Özgürlüğü Komitesi Başkanı, Kocaeli 2 Nolu F Tipi Cezaevi
73- Ramazan Pekgöz, DİHA Diyarbakır Editörü, Kandıra F Tipi Cezaevi
74- Rohat Emekçi, Diyarbakır Gün Radyo Spikeri, Mardin E Tipi Kapalı Cezaevi
75- Ruken Ergün, Azadiya Welat Gaz. Eski İmt. Sah. ve Yazı İşl. Müd., Adana-Karataş Kadın Kapalı Cezaevi
76- Sadık Topaloğlu, DİHA Urfa Muhabiri, Kandıra F Tipi Cezaevi
77- Sait Çakır, Odatv İnternet Sitesi, Silivri 2 Nolu L Tipi Cezaevi
78- Sedat Şenoğlu, Edirne 1 Nolu F Tipi Cezaevi
79- Selahattin Aslan, Demokratik Modernite Dergisi, Kandıra F Tipi Cezaevi
80- Semiha Alankuş, DİHA Diyarbakır Editörü, Bakırköy Kadın Kapalı Cezaevi
81- Seyithan Akyüz, Azadiya Welat, Adana Kürkçüler F Tipi Cezaevi
82- Sibel Güler, Gazeteci, Özgür Gündem Eski Çalışanı, Bakırköy Kadın Kapalı Cezaevi
83- Sinan Aygül, DİHA, Van F Tipi Cezaevi
84- Soner Yalçın, Odatv, Silivri 1 Nolu L Tipi Cezaevi
85- Songül Karatagna, Özgür Gündem Gazetesi Çalışanı, Bakırköy Kadın Kapalı Cezaevi, İstanbul
86- Tayyip Temel, Azadiya Welat Gaz., Diyarbakır D Tipi Cezaevi
87- Turan Özlü, Ulusal Kanal, Silivri 2 Nolu L Tipi Cezaevi
88- Vedat Kurşun, Azadiya Welat, Diyarbakır D Tipi Cezaevi
89- Yalçın Küçük, Gazeteci-Yazar, Silivri 2 Nolu L Tipi Cezaevi
90- Yüksel Genç, Özgür Gündem Gazetesi, Bakırköy Kadın Kapalı Cezaevi
91- Zeynep Kuray, Birgün Gazetesi, Bakırköy Kadın Kapalı Cezaevi
92- Ziya Çiçekçi, Kandıra F Tipi Cezaevi
93- Zuhal Tekiner, DİHA, Bakırköy Kadın Kapalı Cezaevi

Voor informatie in België: Koerdisch Instituut te Brussel, Bonneelsstraat, 16 – 1210 Brussel, Tel. +32 (0)2 230 34 02, info@kurdishinstitute.be, www.kurdishinstitute.be
Voor meer informatie in Turkije: Necati ABAY-TGDP Sözcüsü, GSM: 0535 929 75 86,
E-posta: necatiabay@gmail.com, **Blog:** http://tutuklugazeteciler.blogspot.com,

Turkije modelstaat ?

Bezoek aan Koerdistan door enkele vertegenwoordigers van Aralar,
gematigde Baskische Nationalisten (kort vóór de moord op de “smokkelaars”)

Iñaki Aldekoa, Jon Iñarritu, Alex Larragoiti

Na een bezoek aan Noord-Koerdistan maakten de leden van de delegatie uit Aralar een balans op waarin ze de onderdrukking aanklagen tegen het Koerdische volk door een Turkse regering die in de laatste paar jaar net het omgekeerde beloofde en beweerde.

Ondanks het feit dat Turkije de schijn hoog houdt een rolmodel te zijn in het Midden-Oosten, beweert de delegatie dat de onderdrukking in dit land doet denken aan de harde negentiger jaren.

Uitgenodigd door de BDP en Abdullah Demirbas, de burgemeester van Zuid-Diyarbakir, bezochten we in het begin van december jongstleden Noord-Koerdistan.

Daar aangekomen assisteerden we als waarnemers een macrorechtszaak tegen 156 Koerdische politieke vertegenwoordigers dat verder gezet werd op 6 december. We hielden ook een gespreksronde met verschillende Koerdische partijen en verenigingen.

Koerdische burgemeesters: beschouwd als teroristen

De moeilijkheden die de internationale waarnemers ondervonden om deel te nemen aan het proces van het Tribunaal te Diyarbakir, de onmogelijkheid om zich uit te drukken in de eigen moedertaal, de vaagheid van de beschuldigingen, het feit dat verscheidene beschuldigden reeds berecht en veroordeeld werden voor dezelfde redenen, toonde de ernst van de situatie aan en het ontbreken van de democratische voorwaarden die men in Noord-koerdistan moet ondergaan.

In de vergaderingen met de leden van de BDP (partij voor de vrede en de democratie), de vereniging voor mensenrechten en de vereniging voor vermiste personen, werden de deelnemers geïnformeerd over de honderden aanhoudingen van vertegenwoordigers van verschillende instellingen; ongeveer 96 journalisten (dit is een wereldrecord dat zelfs China overstijgt) en arrestaties van honderden minderjarigen; onnoemelijke aangiften van folteringen; meer dan 250 “onverklaarbare” moorden op Koerdische burgers; en dit alles tijdens het bewind van de AKP. Men sprak ook over de reeds gevonden massagraven en de onmogelijkheid om deze lichamen op te graven; In deze massagraven vond men 17000 koerden die geëlimineerd werden door de staat, de meerderheid in de jaren ‘90. Dit is het schokkende panorama van de “Turkse Democratie” waarvan men tegenwoordig beweert dat het een ‘rolmodel’ voor het Midden-Oosten is.

In de laatste jaren had de AKP (partij van de gerechtigheid en de ontwikkeling), de regerende partij in Turkije, bepaalde gebaren en beloften gedaan die een verandering lieten raden bij de repressieve politiek die uitgevoerd werd door de opeenvolgende Turkse regeringen tegen het Koerdische volk nl. het schijnbaar gedeeltelijk erkennen van de Koerdische identiteit; het uitzenden van een Koerdische zender; de schijnbare tolerantie van de Koerdische electorale opties en een terugval van het aantal aanhoudingen en folteringen.

Aan deze fata morgana kwam snel een einde. Enkele analisten beschouwen dit als berekende gebaren om het hoofd te bieden aan de toetredingscriteria van de EU (de zogenaamde criteria van Kopenhagen) of een louter electorale tactiek. De werkelijkheid is dat de Turkse overheid teruggekeerd is naar de slechtste toestand van de jaren '90 inzake onderdrukking.

Hier moeten we het einde van de laatste wapenstilstand aan toevoegen, die unilateraal afgekondigd werd door de verzetsbeweging van de PKK (partij van de Koerdische arbeiders), waardoor we kunnen beweren dat het om een spiraal van geweld gaat van actie en reactie die ons doet vrezen voor het ergste en waardoor we ons in een situatie bevinden die onmiddellijke maatregelen vergt voor een oplossing voor dit langdurig conflict."
Het voorbije jaar 2011 zal de geschiedenis ingaan als een jaar waarin verschillende maatschappijen in het Midden-Oosten opstand geboden hebben tegen autoritaire regimes die hun volkeren hebben onderworpen, bekend als de 'Arabische lente'. Een jaar waarin de internationale gemeenschap verscheidene van deze staten veroordeeld heeft en zelfs maatregelen genomen heeft tegen bv. Sirië of Libië.

In deze context hebben verschillende staten en internationale organisaties het 'Turkse model' voorgesteld als het rolmodel voor deze maatschappijen. Steunend op de doctrine van het neo-otamanisme reisde de Turkse Eerste Minister Erdogan door Egypte en Tunesië. Hij noemt zichzelf de opperste verdediger van de Palestijnse zaak en de mensenrechten in Syrië en hij stelt zichzelf voor als absolute voortrekker van de rechten van de daklozen in de regio. Dit alles terwijl zijn gewapende krachten Koerdische mensen aanhouden, folteren en dorpen bombarderen zonder mededogen.

Een opmerkelijk feit is dat op 19 oktober laatstleden, de Turkse luchtmacht de Kazanvallei in het zuidoosten heeft gebombardeerd in een operatie tegen zogezegde PKK militanten waarbij 37 mensen sneuvelden. Alles wijst erop dat men chemische wapens gebruikte. Dit feit wordt onderzocht door Europese en Duitse parlementsafgevaardigden en wordt begeleid door Feleknas Uca, lid van 'Die Linke'. In geval van bevestiging, zouden deze feiten een zware inbreuk vormen op de internationale wetten die onmiddellijke maatregelen vereist.
De VN en de EU moeten zich sterk opstellen tegenover Turkije. Een staat die een referentie was in de 20e eeuw op verschillende politieke vlakken zoals opvoeding, secularisme, feminisme, gelijkheid; waar het kemalisme grote successen boekte op sociaal-politiek vlak, gelijke rechten maar ook verschrikkelijke fouten maakte en minderheden afslachtte.

Momenteel kiest de regering van Erdogan ervoor om het ergste van het Turkse nationalisme te bevorderen met en 'light'islamisme dat ontoombaar is en stilaan proberen ze de "kemalistische successen" uit de maatschappij te bannen. Alles draait om strategie, volgens verschillende experts. Niets wordt aan het toeval overgelaten, maar duidelijk ontworpen en de leiders hiervan blijken niemand minder te zijn dan de islamitische en sinistere "Gülen broederschap" en zijn leider: Fetula Gülen, de mentor van de heren Gül en Erdogan.
We beëindigen onze reis in de Turkse Nationale Vergadering van Ankara met de BDP afgevaardigden, een vereniging van 36 afgevaardigden. Hun woordvoerder, Hasip Kaplan, benadrukte de huidige repressieve situatie en bracht zijn bezorgdheid uit over de minieme weerklank die de Koerdische zaak heeft in internationale media en andere instellingen en in de organisaties die instaan voor solidariteit tussen volkeren. Ook toonde hij interesse in het vredesproces en normalisatieproces van de Basken. Hij maakte ook aantekeningen over het werk van de internationale waarnemers en de Aieteconferentie en haar leden.

We namen afscheid en toostten met water, aangezien de islamitische regering het drinken van alcohol heeft afgeschaft, ook in het restaurant van het parlement. We toostten met een fluisterende 'nos' (santé in het Koerdisch); voor de vrede, de vrijheid en alle rechten van volkeren in het Midden-Oosten en de wereld. Topa! Nos! Ook vanuit Euskal Herria voor een toekomst die beide volkeren delen, voor de verdediging van onze nationale identiteit en sociale gerechtigheid.

Voetnoot: Naar het einde van dit artikel, werd het nieuws bekend dat 40 koerdische burgers omkwamen bij een bombardement door een zogezegde fout van de turkse luchtmacht. Gara, 12 januari 2012

HUGO VAN ROMPAEY

Hebben de Koerden in Turkije recht op zelfverdediging ?

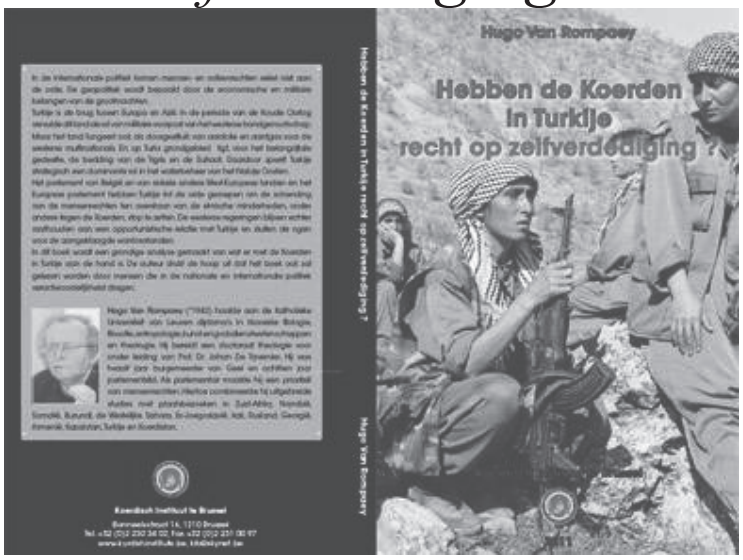

een uitgave van het Koerdisch Instituut te Brussel, 2011

Deze publicatie is de bekroning van 24 jaar verknochtheid aan de Koerdische kwestie. Die verknochtheid heeft te maken met het verlangen om, tegen de valsheid en lafheid van de internationale politiek en diplomatie in, een wetenschappelijk getrouw beeld op te hangen van de waarde van het Koerdische volk waarvan de sporen reeds meer dan vierduizend jaar in de geschiedenis kunnen opgemerkt worden. De auteur steunt zich op de inzichten die hij mocht verwerven op basis van zijn opleidingen aan de KU Leuven: klassieke filologie, filosofie, antropologie, kunstwetenschappen en archeologie, godsdienstwetenschappen en theologie.

Deze maakten een multidisciplinaire benadering van het Koerdische vraagstuk mogelijk.

Er werd natuurlijk gebruik gemaakt van het materiaal dat verzameld werd voor de voorbereiding van het doctoraat over de Koerdische kwestie

Aan de basis van dit boek liggen het uitpluizen van meer dan drieduizend boeken in acht talen (Nederlands, Engels, Frans, Duits, Spaans, Italiaans, Grieks en Latijn), drie studiereizen naar Rusland, Georgië, Armenië en Turkije en één naar Irak en Kazakstan en de deelname aan congressen en manifestaties in Parijs, Straatsburg, Frankfurt, Keulen, Düsseldorf, Bremen, Bonn, Amsterdam, Londen en Brussel. Ook de effectieve deelname aan twee hongerstakingen (Brussel en Hasselt) leverde intellectuele voeding.

In het voorliggend boek wil de auteur, betreffende de Koerdische kwestie, een toegevoegde waarde leveren door de behandeling van volgende punten:

1. De eigenheid van het Koerdische volk.
   De auteur wil geen volledige reconstructie opzetten van de Koerdische geschiedenis, maar deze aspecten behandelen die een licht werpen op de Koerdische eigenheid en toelaten een zicht te krijgen

op het specifieke van het Koerdische vraagstuk. Hiertoe wordt stilgestaan bij de volgende thema's: De Koerden, het grootste volk op aarde zonder eigen land; de oorsprong van de Koerden; de aanwezigheid van de Koerden in de geschiedenis; de Koerdische vestigingen; de Koerdische taal; de Koerdische religie; de Koerdische cultuur; de relatie van de Koerden met andere volkeren.

2. De eigenheid van het nationalisme

Centrale punten zijn:

2.1. Een verheldering in de honderden termen die gebruikt worden in verband met het complexe fenomeen van het nationalisme.
2.2. De vraag of nationalisme fictie is dan wel te maken heeft met werkelijkheid. Vernieuwend is de ontwikkeling van het analytische schema dat betreffend het nationalisme de spanning weergeeft tussen verbeelding en ratio en tussen werkelijkheid en fictie. Dit schema is geïnspireerd door het analytische schema van M. Douglas.
2.3. Welke lading de vlag van het nationalisme dekt.
2.4. Tot verdere uitdieping enkele markante kenmerken van het nationalisme.

Vervolgens enkele specifieke kenmerken van

-het staatsnationalisme: de psychologie ervan, de politiek, de geografie en het belang van taal en cultuur;

-het volksnationalisme: etniciteit, de geschiedenis, de cultuur en volksnationalisme en zelfbeschikking.

Vernieuwend is de beschrijving van het netwerk van de werkfactoren van het nationalisme (2. 5.), waarbij het schema van F. Barth van acht wordt uitgebreid tot dertien.

F. Barth ziet als factoren (door H. Van Rompaey, in navolging van de Duitse filosoof en historicus H. Schilling, "werkfactoren" genoemd): een etnische groep zorgt voor haar voortbestaan; een etnische groep deelt fundamentele culturele waarden, vanuit een open culturele ingesteldheid; een etnische groep opereert in een veld van communicatie en interactie; een etnische groep (h)erkent zichzelf en wordt door anderen (h)erkend dankzij haar ras, cultuur en taal; de etnische groep is een cultuurdragende eenheid; een etnische groep is een type van sociale organisatie; de etnische groep heeft zijn specifieke grenzen en er is een interdependentie tussen de etnische groepen.

Het verdient aanbeveling deze lijst aan te vullen met de werkfactoren: religie, taal, geweld, grondgebondenheid en genetische gebondenheid.

In verband met de Koerdische kwestie moet natuurlijk het vraagstuk van bevrijdingsstrijd en terrorisme aan de orde gebracht worden, vandaar de behandeling van de kenmerken van het terrorisme, de legitimatie van terrorisme en van de bestrijding ervan en de opvattingen over gerechtvaardigd geweldgebruik, zowel in de ogen van christelijke als islamitische denkers (hoofdstuk 3.).

Het sluitstuk van het boek, net zoals van het doctoraal proefschrift van de auteur, is de vraag naar de ethische dimensie in de Koerdische kwestie. Volgens de auteur hebben de Koerden in Turkije het recht zich tegen de onderdrukking te verdedigen mits het eerbiedigen van de regels van een contextueel en prudent pacifisme, van de opvattingen over de contrastervaring en de rechtvaardige oorlog en de normen van een adequate politiek en een ethisch nationalisme. Deze stelling van de auteur is gebaseerd op inzichten van filosoof E. Levinas (Parijs), theoloog E. Schillebeeckx (Nijmegen) en de theologen R. Burggraeve, J. De Tavernier, L. Boeve en J. Verstraeten (Leuven).

Emotioneel maar ook principieel draagt de auteur dit boek op aan de ouders van Derwich Ferho die in 2006 op een uiterst laffe en wrede manier als weerloze ouderlingen vermoord werden door de Turkse veiligheidsdiensten.

Aanvullende informatie

-betreffende de inhoud:

In de internationale politiek komen mensen- en volkenrechten reëel niet aan de orde. De geopolitiek wordt bepaald door de economische en militaire belangen van de grootmachten.

Turkije is de brug tussen Europa en Azië. In de periode van de Koude Oorlog vervulde dit land de rol van militaire voorpost van het westerse bondgenootschap. Maar het land fungeert ook als doorgeefluik van aardolie en aardgas voor de westerse multinationals. En op het Turkse grondgebied ligt, voor het belangrijkste gedeelte, de bedding van de Tigris en de Eufraat. Daardoor speelt Turkije strategisch een dominante rol in het waterbeheer van het Nabije Oosten.

Het parlement van België en van enkele andere West-Europese landen en het Europese parlement hebben Turkije tot de orde geroepen om de schending van de mensenrechten ten overstaan van de etnische minderheden, onder andere van de Koerden, stop te zetten. De westerse regeringen blijven echter vasthouden aan een opportunistische relatie met Turkije en sluiten de ogen voor de aangeklaagde wantoestanden.

In dit boek wordt een grondige analyse gemaakt van wat er met de Koerden in Turkije aan de hand is. De auteur drukt de hoop uit dat het boek zal gelezen worden door mensen die in de nationale en internationale politiek verantwoordelijkheid dragen.

Hugo Van Rompaey (°1943) haalde aan de KU Leuven diploma's in klassieke filologie, filosofie, antropologie, kunst- en godsdienstwetenschappen en theologie. Hij bereidt een doctoraat voor onder leiding van Prof. Dr. Johan De Tavernier. Hij was twaalf jaar burgemeester van Geel en achttien jaar parlementslid. Als parlementair maakte hij uitgebreide studies met plaatsbezoeken in Zuid-Afrika, Namibië, Somalië, Burundi, de Westelijke Sahara, Ex-Joegoslavië, Irak, Rusland, Georgië, Armenië, Kazakstan, Koerdistan en Turkije.

Vorige publicaties van dezelfde auteur over het Koerdische vraagstuk:

-*De onderdrukking van de Koerden in Turkije, een misdaad?* Berchem, 2003.
-Samen met vier andere auteurs (Nic Vanderscheuren, Elmira Zeynalian, Freddy De Pauw en Derwich Ferho), *Kruitvat Kaukasus,* Berchem, 2004.
-*Kurds have the right to speak Kurdish.* Vertaling van F. Kadaplackal, Brussel, 2005.
-K. MIRZOYEV, *De Koerden. Essays over hun geschiedenis en cultuur.* Door H. VAN ROMPAEY uit het Engels vertaald in het Nederlands, Brussel, 2006.
-*Volksnationalisme, ook het Koerdische, is geen product van verbeelding, maar representeert werkelijkheid,* Brussel, 2007.

CONFERENCE

Org.
Kurdistan National Congress – KNK, GUE/NGL Group in the European Parliament

In cooperation with
European Parliament - Kurds Friendship Group, Kurdish Institute of Brussels - KIB
The Confederation of Kurdish Association in Europe-KONKURD

The Halabja Genocide and the Anfal campaigns

REMEMBERING THE HALABJA GENOCIDE
AND THE USE OF CHEMICAL WEAPONS
AGAINST KURDS
Thursday 8th of March, 2012
Room ASP 1E2, 09h30-13h00
Room ASP 5G2, 15h00 - 18h30
European Parliament - Rue Wiertz 60 - 1047 Brussels (B)
(interpretation in Arabic, Turkish, English, also from French and German)

Draft Programme

Thursday 8th of March
Room ASP 1E2, 09h00 – 10h00
HISTORICAL BACKGROUND & POLITICAL SITUATION IN THE REGION

Moderators:
- MEP Jürgen Klute, GUE/NGL Group, Germany
- Dr. Faeq Muhammed Ahmed, former MP, Iraqi Kurdistan

Speakers:
- H.E. Sabah Ahmad Mohammad, Minister, Kurdistan Regional Government, KRG
- Mr. Demir Celik, MP, BDP Party, Turkey

Thursday 8th of March
Room ASP 1E2, 10h00 – 11h45
THE HALABJA GENOCIDE

Moderators:
- MEP Soren Bo Sondergaard, GUE/NGL Group, Denmark
- Mr. Abdulghani Ali Yahya, Journalist, Raiyetelmosel Newspaper, Iraqi Kurdistan

Speakers:
Victims & Witness of Halabja Genocide
- Mr. Mohammed Farraj Saeed, Victim of Halabja, Iraqi Kurdistan
- Mr. Awat Omer Hame, Victim of Halabja, Iraqi Kurdistan
- Mr Mohammed Mustafa Ahmed, Halabja Chemical Victims Society, Iraqi Kurdistan

COLOFON

DE KOERDEN

Het tweemaandelijks tijdschrift van het Koerdisch Instituut vzw te Brussel - door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap erkend als beweging in het kader van het decreet op het sociaal-cultureel volwassenenwerk - biedt een politiek onafhankelijke blik op de huidige situatie van de mensen- en volkerenrechten in het Midden-Oosten, Eurazië en de Kaukasus en tevens op hun geschiedenis en cultuur.

Bijdragen van derden vertegenwoordigen niet per definitie de visie van de redactie.

Koerdisch Instituut vzw
Bonneelsstraat 16, 1210 Brussel - België
Tel.: 0032/(0)2.230.89.30
Fax.: 0032/(0)2.231.00.97
E-mail: kib@skynet.be
Website: http://www.kurdishinstitute.be

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Derwich M. Ferho

EINDREDACTIE
Derwich M. Ferho

COVERFOTO
ANF

INHOUDELIJKE REDACTIE
Derwich M. Ferho

REDACTIECOMITE
Ludo De Brabander, Derwich M. Ferho, Paul Vanden Bavière, Naomi De Bruyne, Sabrina Garske, Mieke Groeninck.

WERKTEN MEE AAN DIT NUMMER
George Spirit, Ahmet Dere, Mahmut Alinak, Ahmet Dere, Iñaki Aldekoa, Jon Iñarritu, Alex Larragoiti.

DRUKKERIJ
Nevelland

OPLAGE
300

JAARABONNEMENT
Maak 25 euro (België) over op rekeningnummer: IBAN BE35 8538 5112 7037 (België) of 30 euro op gironummer 9030392 (Nederland) met vermelding 'jaarabonnement De Koerden'

LOS NUMMER
5 €

Dit blad wordt uitgegeven met de steun van de Vlaamse Gemeenschap, afdeling sociaal-cultureel werk.

INHOUDSOPGAVE

3 **To the International Community, The European Organization of the Democratic Union Party**

4 **Verklaring van de Volksraad in West-Koerdistan**

6 **Zwakke oppositie en Assad nog stevigin het zadel, Ludo De Brabander**

8 **Eurazië, nieuwe zet van Moskou, George Spirit**

10 **Een brief van een ex-parlementair en advocaat uit de gevangenis: De dageraad door de tralies zien, Mahmut ALINAK, F type gevangenis van Kandira (Turkije)**

12 **Stop het bloedbad aangericht door de militaristische-islamitische macht in Turkije**

13 **De Turkse staat is bezig met een politieke genocide**

14 **Verkozen Parlementsleden in de Turkse gevangenissen**

15 **Journalisten in de Turkse gevangenissen**

17 **Turkije modelstaat? Iñaki Aldekoa, Jon Iñarritu, Alex Larragoiti**

19 **Nieuwe publicatie van Hugo Van Rompaey, Hebben de Koerden in Turkije recht op zelfverdediging?**

22 **Conference: The Halabja Genocide and the Anfal campaigns**

The role of the international community in the recognition of the Halabja Genocide
- Ms. Amine Therki Saeed, MP, Iraqi Kurdistan
- MEP Marie-Christine Vergiat, GUE/NGL, France

The international responsibility against genocides
- Mr. Hans Branscheidt, EUTCC-Board Member, Germany
- Mr. Mecid Hasso, KNK Executive Member

Interventions followed by debate with the audience

Thursday 8th of March
Room ASP 5G2, 15h00 - 16h15
THE USE OF CHEMICAL WEAPONS & NAPALM DURING MILITARY OPERATIONS

Moderators:
- Prof.. Arsalan Inakh Ahmad, Sulaymaniah University, Iraqi Kurdistan
- Mr. Jan Bøer Vindheim, Journalist, Norway

Speakers:
Political significance of the Halabja Genocide
- Ms. Aven Omar Ahmed, MP, Iraqi Kurdistan
- Mr. Hama Ali Tawfeeq Saeedi, former MP, Iraqi Kurdistan

Roboski Massacre and the Report of Observer Delegation and Kazan Valley Massacre and the Report of Observer Delegation
- Mr. Ozturk Turkdogan, President of IHD, Turkey
- Mr. Sakir Caliskan, MAZLUM-DER, Turkey

Interventions followed by debate with the audience

Thursday 8th of March
Room ASP 5G2, 16h15 - 17h30
THE USE OF INTERNATIONALLY FORBIDDEN WEAPONS AGAINST KURDISH PEOPLE

Moderators:
- Mr. Handren Ashraf Naoman,General Director European - Kurdistan Green Organization, Norway
- MEP Jean Lambert, G-EFA Group, United Kingdom

Speakers:
Usage of forbidden weapons against Kurds in Turkey in the context of crimes against humanity and International measures against the use of internationally forbidden weaponry
- Dr. Ahmet Selcuk Mizrakli, former President of the Chamber of Diyarbakir Medical Association-Turkey
- Mr. Gunnar M. Ekeløve-Slydal, Deputy Secretary General, Norwegian Helsinki Committee, Norway
- Prof. Dr. Dirk Rochtus, Belgium

Interventions followed by debate with the audience

Thursday 8th of March
Room ASP 5G2, 17h30 - 18h30
Final statement by H.E. Sabah Ahmad Mohammad,
Minister, Kurdistan Regional Government, KRG
&
ADOPTION OF A FINAL DECLARATION

Conference's main contact person :
Stefano Squarcina, GUE/NGL Group, European Parliament, Brussels
Tel +32.2.284.6667 - stefano.squarcina@europarl.europa.eu